

Ret til at kassere Stempelmærker. Det er en Bekvemmelighed paa Landet, at man kan faa Stempelmærker kasserede hos Sognefogeden. Efter Lovforslaget skulde Sognefogeden ikke beholde denne Ret; jeg ser ikke, der er tilstrækkelig Grund til at fratage ham den, da det, som sagt, paa Landet er en Behagelighed, og jeg ikke tror, der kan følge Ulemper af nævneværdig Betydning deraf. Ændringsforslaget er ikke tiltraadt af hele Udvalget, men dog af et Flertal, og jeg skal paa det bedste anbefale det. Ændringsforslag Nr. 5 er kun en Følge af Ændringsforslag Nr. 4.

Selvfølgelig skulle Sognefogderne, naar de beholde Kassationsretten, ogsaa holde sig Loven efterrettelig, og hvis de gøre sig skyldige i Urigtigheder ved Kassationen af Stempelmærker, maa de have deres Straf derfor. I den Henseende er der stillet Ændringsforslag Nr. 22 til § 54. Dette Ændringsforslag om Strafansvar for Sognefogderne er blevet tiltraadt af hele Udvalget, medens Forslaget om, at Sognefogderne vedblivende maa kassere Stempelmærker, kun er stillet af et Flertal. Det er et af Vidnesbyrdene om, at Udvalget har haft lovlig lidt Tid til at tilendebringe sit Arbejde. Jeg vil dog ikke dermed have rettet nogen som helst Bebrejdelse mod Udvalgets ærede Formand, tværtimod, hans energiske Ledelse af Udvalgets Arbejde har under de foreliggende Omstændigheder min fulde Anerkendelse.

Jeg skal dernæst sige et Par Ord til Ændringsforslag Nr. 10 til § 28. Den ærede Ordfører omtalte ret udførligt dette Forslag tilligemed Ændringsforslag Nr. 9, der er af omtrent samme Art. Ændringsforslag Nr. 9 er tiltraadt af hele Udvalget, men derimod er Ændringsforslag Nr. 10 ikke tiltraadt af mine Gruppefæller og mig. Den ærede Ordfører sagde, at Grunden til, at man ønskede denne Ændring, var, at de Bestemmelser, der her er Tale om, og som gaa ud paa, at man i visse Tilfælde kan faa Stemplet godtgjort, naar f. Eks. en Handel ikke er bleven fuldbyrdet, gik ud paa at forandre Lovforslagets herhen hørende Bestemmelser fra en Naadessag til en Ret. Ja, det er rigtigt nok, men jeg tror ikke, at det Ændringsforslag er fornødent, idet man, som sagt, nu, efter som Lovforslaget er affattet, paa Andragende kan faa Stemplet godtgjort i disse Tilfælde. Jeg ser for øvrigt heller ikke rettere end, at Ændringsforslaget samtidig med, at det nok for-

andrer Forholdet fra en Naadessag til en Ret, indskrænker vedkommendes Retsheder, idet man, saaledes som Ændringsforslaget nu er affattet, altid faar afkortet, mindst 5 pCt. af Beløbet, der er Tale om, og ikke maa faa noget godtgjort, hvis Beløbet ikke er over 10 Kr. Efter Lovforslaget ere disse Minimumsbestemmelser ikke til Stede, saa jeg tror, at der ved dette Ændringsforslag ikke kan vindes noget for de vedkommende, der kunne faa Stempelbeløbet godtgjort. Jeg fraraader det derfor.

Endelig skal jeg omtale Ændringsforslag Nr. 20 a til § 47, der er stillet af et andet æret Medlem i Forbindelse med mig. Det gaar ud paa, at Forligskommissærer, der i øvrigt efter Lovforslaget ere fritagne for at føre Tilsyn med, om Stempelovens Bestemmelser ere overholdte, dog skulle have en saadan Pligt med Hensyn til de skriftlige Forlig, der ere indgaaede udenfor Forligskommissioner, men forelægges saadanne til Godkendelse. Da Forligskommissærer have en saadan Pligt efter § 6 overfor de Beskrivelser af Forlig, der ere indgaaede for Kommissionen, saa synes det mig kun en simpel Følge deraf, at saa skulle de ogsaa have det overfor de Forlig, der forelægges dem til Godkendelse. Jeg anbefaler derfor Forslaget, der i øvrigt vil blive nærmere omtalt af min ærede Medforslagsstiller.

Jeg skal lige gøre et Par Bemærkninger om Bestemmelsen i Lovforslagets § 61, der gaar ud paa, at man herefter ved Ejendomshandeler skal lægge Ejendoms-skyldværdien til Grund for vedkommende Dokumentes Stempelpligt i Stedet for som nu Købesummen, og om de Ændringsforslag, der ere stillede til denne Paragraf. Jeg tror, at det er rigtigt, at man gaar over til at lægge Ejendomsskyldværdien til Grund; jeg er ikke blind for, at man ikke dermed naar fuld Retfærdighed i alle Tilfælde, paa ingen Maade, endogsaa langt fra. Men jeg tror, at det i alt Fald for Landejendommenes Vedkommende, hvor jeg kender Forholdene bedst, vil betyde en betydelig Forbedring. Jeg har i min Virksomhed som Kreditforeningsdirektør haft rig Lejlighed til at se, hvor vidt forskelligt man ved Overdragelse af faste Ejendomme med Besætning beregner Værdien af det overdragne Løssøre, det kan variere fra nogle faa Procent af Købesummen indtil over en Trediedel af Værdien. Jeg tror, at det tidt beror paa, hvem der skriver Dokumentet, hvor højt man kan komme op med Værdiansættelsen af Løssøret, og dette er et meget uheldigt Forhold;